

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Natriumklorid B. Braun 9 mg/ml infuusioneste, liuos

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

1000 ml infuusionestettä sisältää:

Natriumkloridi 9,00 g

Elektrolyytipitoisuudet:

Natrium 154 mmol/l

Kloridi 154 mmol/l

Täydellinen apuaineluetulo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Infuusioneste, liuos.

Kirkas, väritön vesiliuos.

Teoreettinen osmolaarisuus 308 mOsm/l
pH 4,5–7,0

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Elektrolyytiliuos laskimonsisäiseen käytöön dehydraatiotiloissa.

Lyhytaikainen laskimonsisäinen nestevolymmin korvaushoito. Kiinteiden lääkeaineiden saattaminen käyttökuntaan ja infuusioon tarkoitettujen liuosten laimentaminen.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Aikuiset

Annostus sovitaan todellisen veden- ja elektrolyyttitarpeen mukaan. Terve aikuinen tarvitsee vuorokaudessa vettä noin 1500–2500 ml.

Enimmäisvuorokausiannos

Enintään 40 ml/kg/vrk, joka vastaa 6 mmol natriumia/kg. Lisääntynyt nestehukka (esimerkiksi kuumeen, ripulin, oksentelun takia) korvataan menetetyn nestemääärän suuruuden ja koostumuksen mukaisesti.

Äkillisen volyymivajauksen (kuten uhkaavan tai ilmeisen hypovoleemisen sokin) hoidossa voidaan käyttää suurempia annoksia, esimerkiksi paineinfuusiona.

Infuusionopeus

Infuusionopeus riippuu potilaan tilasta (ks. kohta 4.4).

Jäkkäät potilaat

Yleisesti voidaan käyttää aikuisten annosta, mutta varovaisuutta on noudatettava hoidettaessa potilaita, joilla

on muita sairauksia, jotka usein liittyyvät korkeaan ikään, kuten sydämen tai munuaisten vajaatoiminta (ks. kohta 4.4).

Pediatriset potilaat

Annosta säädetään yksilöllisesti potilaan neste- ja elektrolyyttitarpeen sekä iän, painon ja kliinisen tilan mukaan.

Vaikeassa nestevajaustilassa suositellaan bolusannosta 20 ml/kg hoidon ensimmäisen tunnin ajan.

Annettaessa tästä liuosta on otettava huomioon nesteiden kokonaissaanti vuorokauden aikana.

Kantajaliuos

Kun Natriumklorid B. Braun -valmistetta käytetään kantajaliuoksenä, annostus ja infuusionopeus määrätyväät pääasiassa lisättävän aineen ominaisuuksien ja annostuksen mukaan.

Antotapa

Laskimoon.

Annettaessa joustavaan pakkaukseen pakattua liuosta paineinfuusiona kaikki ilma on poistettava pakkauksesta ja infuusiolitteistosta ennen infuusion aloitusta.

4.3 Vasta-aiheet

Natriumklorid B. Braun -infuusionestettä ei saa antaa potilaille, joilla on

- ylinesteytystila
- vaikea hypernatremia
- vaikea hyperkloremia.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Erityinen kliininen seuranta on tarpeen aloittaessa minkä tahansa infuusion anto laskimoon. Kliininen arviointi ja ajoittaiset laboratoriokokeet voivat olla aiheellisia nestetasapainon, elektrolyytipitoisuksien ja hoppo-emästasapainon muutosten seuraamiseksi pitkääkaisen parenteraalisen hoidon aikana tai milloin tahansa potilaan tilan tai antonopeuden sitä edellyttääessä.

Kardiovaskulaarista tilaa ja hengitystä on seurattava tarkkaan, jos Natriumklorid B. Braun -valmistetta on annettava nopeana infuusiona.

Natriumklorid B. Braun -valmisteen annossa on oltava varovainen, jos potilaalla on

- hypokalemia
- hypernatremia
- hyperkloremia
- hyperaldosteronismi
- häiriö, joka edellyttää natriumin saannin rajoittamista, kuten sydämen vajaatoiminta, yleistynyt turvotus, keuhkopööhö, hypertensio, pre-eklampsia
- vaikea munuaisten vajaatoiminta.

Osmoottisen demyelinaatio-oireyhtymän kehittymisen estämiseksi seerumin natriumpitoisuus ei saa nousta nopeammin kuin 9 mmol/l/vrk. Yleisesti suositellaan useimmissa tapauksissa sopivaksi korjausnopeudeksi 4–6 mmol/l/vrk potilaan tilan ja samanaikaisten riskitekijöiden mukaan.

Varovaisuutta on noudatettava annettaessa Natriumklorid B. Braun -valmistetta potilaille, jotka saavat kortikosteroidi- tai kortikortropiinihoitoa, koska elimistöön voi tällöin kertyä natriumia tai nestettä.

Pediatriset potilaat

Ennenaikaisten tai täysiakaisten vastasyntyneiden elimistöön voi kerääntyä natriumia, koska heidän

munuaistointiminta on vielä kehittymässä. Siksi toistuvia natriumkloridi-infusioita saa antaa ennenaikeisille tai täysiaikaisille vastasyntyneille vasta seerumin natriumpitoisuuden määrityn jälkeen.

Iäkkäät potilaat

Valitessa infuusionestettä ja infuusiotilavuutta/-nopeutta iäkkäälle potilaalle on otettava huomioon, että iäkkäillä potilailla on muita todennäköisemmin sydän-, munuais-, maksa- ja muita sairauksia tai samanaikaisia lääkyksiä.

Yleisesti ottaen varovaisuutta on noudatettava määritettäessä annostusta iäkkäälle potilaalle, koska natriumkloridin tiedetään erityvän merkittävästi munuaisten kautta ja tämän valmisteen aiheuttamien toksisten reaktoiden riski voi olla suurempi, jos potilaan munuaisten toiminta on heikentynyt. Munuaisten heikentynyt toiminta on todennäköisempää iäkkäillä potilailla, joten annos on valittava huolellisesti ja munuaisten toiminnan seuraaminen voi olla tarpeen.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Natriumin kertymistä aiheuttavat lääkevalmisteet

Natriumin kertymistä aiheuttavien lääkevalmisteiden (kuten kortikosteroidien, kortikotropiinin, tulehduskipulääkkeiden) samanaikainen käyttö saattaa aiheuttaa turvotusta (ks. kohta 4).

4.6 He delmällisyys, raskaus ja imetyks

Raskaus

On vain vähän tietoja Natriumklorid B. Braun -valmisteen käytöstä raskaana oleville naisille. Tiedot eivät osoita suoria tai epäsuoria haitallisia lisääntymistoksisia vaikutuksia.

Varovaisuutta on kuitenkin noudatettava pre-eklampsian yhteydessä (ks. kohta 4.4.).

Imetyks

Natriumklorid B. Braun -valmistetta voi käyttää rintaruokinnan aikana.

Hedelmällisyys

Tietoja ei ole saatavilla.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Natriumklorid B. Braun -valmisteella ei ole haitallista vaikutusta ajokykyyn ja kykyyn käyttää koneita.

4.8 Haittavaikutukset

Haittavaikutukset on lueteltu yleisyyden mukaan alenevassa järjestyksessä: hyvin yleinen ($\geq 1/10$), yleinen ($\geq 1/100$, $< 1/10$), melko harvinainen ($\geq 1/1\,000$, $< 1/100$), harvinainen ($\geq 1/10\,000$, $< 1/1\,000$), hyvin harvinainen ($< 1/10\,000$), tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arviointiin).

Hermosto Harvinainen	sentraalinen aivosillan myelinolyysi
Aineenvaihdunta ja ravitsemus Tuntematon	hypervolemia hypernatremia hyperkloreeminen asidoosi
Verisuonisto Tuntematon	laskimotromboosi*
Yleisoireet ja antipaikassa todettavat haitat	

Tuntematon	injektiokohdan reaktio* injektiokohdan kipu* injektiokohdan ärsytys* injektiokohdan laskimotulehdus* injektiokohdan infektio* ekstravasaatio*
------------	--

*Antotekniikkaan liittyvät haittavaikutukset

Antotekniikkaan liittyviä haittavaikutuksia lukuun ottamatta edellä lueteltuja haittavaikutuksia voi ilmetä yliannostuksen yhteydessä (ks. kohta 4.9).

Kun natriumkloridia käytetään muiden lääkevalmisteiden injisoitavien lääkemuotojen liuottimena, muiden haittavaikutusten todennäköisyys riippuu lisätyistä aineista.

Haittavaikutuksen ilmaantuessa infuusio on keskeytettävä, potilaan tila arvioitava ja aloitettava tarpeelliset hoitotoimenpiteet. Jäljelle jäänyt liuos säilytetään tutkimuksia varten.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisteen hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Terveydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Oireet

Natriumklorid B. Braun -valmisten yliannostus voi aiheuttaa hypernatremiaa, hyperkloremiaa, ylinesteytystilan, äkillisen tilavuuslykuormituksen, turvotusta, seerumin hyperosmolaarisuutta ja hyperkloreemisen asidoosin.

Jos potilaalla on krooninen hyponatremia, seerumin natriumpitoisuuden nopea suureneminen voi johtaa osmoottiseen demyelinaatio-oireyhdyppään (ks. kohta 4.4).

Yliannostuksen ensimmäisiä oireita voivat olla jano, sekavuus, hikoilu, päänsärky, heikkous, uneliaisuus tai sydämen tiheälyöntisyys. Vaikean hypernatremian yhteydessä voi ilmetä hypertensiota, hypotensiota, hengitysvajausta tai koomaa.

Hoito

Häiriöiden vakavuuden mukaisesti infuusion välitön keskeyttäminen, diureettien anto ja seerumin elektrolyttien jatkuva seuranta, elektrolytti- ja hoppo-emästasapainon korjaus. Vaikeissa yliannostustapaauksissa tai oligurian tai anurian yhteydessä dialyysi voi olla tarpeen.

Hypernatremian hoito edellyttää yleensä vapaan veden määränpäätä korvaamista. Plasman natriumpitoisuudet korjataan hitaasti. Vaikeassa hypernatremiassa voidaan antaa laskimoon hypotonista tai isotonista suolaliuosta tai 5-prosenttista (50 mg/ml) glukoosiliuosta plasman natriumpitoisuuden palauttamiseksi normaalitasolle siten, että natriumpitoisuus pienenee korkeintaan 0,5 mmol/l/h.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Elektrolyyttasapainoon vaikuttavat liuokset, elektrolyytit, ATC koodi: B05BB01

Vaikutusmekanismi

Natrium on ekstrasellulaarililan pääasiallinen kationi, ja yhdessä lukuisten anionien kanssa se säätelee ekstrasellulaarililan kokoa. Natrium on yksi merkittävimmistä elimistön bioelektristen prosessien välittäjistä. Kloridi on ekstrasellulaarililan pääasiallinen osmoottisesti aktiivinen anioni.

Seerumin kloridipitoisuuden suureneminen lisää vetykarbonaatin eritymistä munuaisten kautta, joten kloridin annolla on happamuutta lisäävä vaikutus.

Farmakodynaamiset vaikutukset

Natriumpitoisuus ja elimistön nestemetabolia ovat läheisesti yhteydessä toisiinsa. Kaikki poikkeamat plasman fysiologisesta natriumpitoisuudesta heijastuvat heti muutoksina elimistön nestetasapainossa.

Elimistön natriumpitoisuuden suureneminen johtaa seerumin osmolaalisuudesta riippumatta vapaana olevan nestemääärän pienennemiseen.

0,9-prosenttisella natriumkloridiliuoksella ja plasmalla on sama osmolaarisuus. Tämän liuoksen anto johtaa ensisijaisesti soluvältilan täydennykseen. Soluvältilä on noin 2/3 koko ekstrasellulaarisesta tilasta. Koska vain 1/3 annetusta tilavuudesta jää intravaskulaariseen tilaan, liuoksen hemodynaaminen vaikutus kestää vain lyhyen aikaa.

5.2 Farmakokinetiikka

Imeytyminen

Koska liuos annetaan infuusiona laskimoon, sen biologinen hyötyosuus on 100 %.

Jakautuminen

Elimistön kokonaasnatriumpitoisuus on noin 80 mmol/kg (5600 mmol), josta noin 300 mmol on intrasellulaarinesteessä, jonka pitoisuus on 2 mmol/l, ja 2500 mmol on varastoitunut luhin. Noin 2 mol on ekstrasellulaarinesteessä, jonka pitoisuus on noin 135–145 mmol/l (3,1–3,3 g/l).

Aikuisen elimistön kokonaiskloridipitoisuus on noin 33 mmol/kg. Seerumin kloridipitoisuus on 98–108 mmol/l.

Biotransformaatio

Vaikka natrium ja kloridi imeytyvät ja jakautuvat elimistöön sekä erityvät elimistöstä, niillä ei ole metabolismia sanan varsinaisessa merkityksessä.

Munuaiset ovat keskeinen natrium- ja nestetasapainon säätelijä. Yhdessä hormonaalisten säätelymekanismien (reniini-angiotensiini-aldosteronijärjestelmä, antidiureettinen hormoni) ja hypoteettisen natriureettisen hormonin kanssa munuaiset ovat ensisijaisesti vastuussa ekstrasellulaarililan pitämisestä vakiona sekä sen nestekoostumuksen säätelemisestä.

Kloridi vaihtuu tubuluksissa vetykarbonaatiksi ja osallistuu siten hoppo-emästasapainon säätelyyn.

Eliminaatio

Natrium- ja kloridi-ionit erittyvät hikeen ja virtsaan sekä maha-suolikanavasta.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Sellaista kliinisen turvallisuuden kannalta merkityksellistä prekliinistä tietoa, jota ei ole jo käsitelty valmisteyhteenvedon muissa osissa, ei ole.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Injektionesteisiin käytettävä vesi.

6.2 Yhteensopimattomuudet

Sekoitettaessa valmistetta muiden lääkevalmisteiden kanssa mahdolliset yhteensopimattomuudet on otettava huomioon.

6.3 Kestoaika

Avaamaton pakaus

Muoviset polyteenipakkaukset (Ecoflac Plus) ja lasipullot: 3 vuotta
Ecobag muovipakkaukset 250 ml, 500 ml, 1000 ml: 2 vuotta
Ecobag muovipakkaukset 100 ml: 20 kuukautta

Avattu pakaus

Ei oleellinen. Ks. myös kohta 6.6.

Valmiste on käytettävä välittömästi avaamisen jälkeen (ks. kohta 6.6).

Laimentamisen tai muiden aineiden lisäämisen jälkeen

Mikrobiologiselta kannalta valmiste pitää käyttää välittömästi. Jos sitä ei käytetä välittömästi, käytönaikaiset säilytysajat ja olosuhteet ennen käyttöä ovat käyttäjän vastuulla. Säilytsaika ei yleensä saa ylittää 24 tuntia 2 °C – 8 °C:ssa, paitsi jos laimennus on tapahtunut kontrolloiduissa ja validoiduissa aseptisissa olosuhteissa.

6.4 Säilytys

Tämä lääkevalmiste ei vaadi erityisiä säilytysolosuhteita.

Laimennetun lääkevalmisteen säilytys, ks. kohta 6.3.

6.5 Pakkaustyyppit ja pakkauskoot

Lasipullo 20 x 100 ml, 10 x 250 ml, 10 x 500 ml ja 6 x 1000 ml.

Ecoflac Plus -muovipakkaus (LD-polyteeniä) 20 x 50 ml, 20 x 100 ml, 10 x 250 ml, 10 x 500 ml ja 10 x 1000 ml.

Ecobag-muovipakkaus, jossa suojuamuovi (PA/PP tai PP/PP (vain 100 ml)): 20 x 100 ml, 20 x 250 ml, 20 x 500 ml ja 10 x 1000 ml.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiseelle ja muut käsittelyohjeet

Pakkaukset on tarkoitettu vain kertakäyttöön. Hävitä pakaus ja käyttämättä jäädyn sisältö käytön jälkeen.

Älä käytä, jos liuos ei ole kirkasta ja väritöntä tai jos pakkauksessa tai sen sulkimessa on näkyviä vaurioita.

Käytämätön lääkevalmiste tai jälte on hävitetvä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

B. Braun Melsungen AG

Carl-Braun-Strasse 1

34212 Melsungen

Saksa

Postiosoite:

34209 Melsungen, Saksa

8. MYYNTILUVAN NUMERO

11889

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 4.12.1995

Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 4.3.2011

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

26.8.2020

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Natriumklorid B. Braun 9 mg/ml infusionsvätska, lösning

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

1000 ml infusionsvätska innehåller:
Natriumklorid 9,00 g

Elektrolytkoncentrationer:

Natrium 154 mmol/l
Klorid 154 mmol/l

För fullständig förteckning över hjälpmännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Infusionsvätska, lösning.
Klar, färglös vattenlösning.

Teoretisk osmolaritet: 308 mOsm/l
pH 4,5–7,0

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Elektrolytlösning för intravenös användning vid dehydrering.
Kortvarig intravenös volymersättning. För beredning av medicinska torrsubstanser samt spädning av infusionslösningar.

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

Vuxna

Doseringen ska anpassas efter det faktiska behovet av vatten och elektrolyter. En frisk vuxen person har ett dygnsbehov av vatten på ca 1500–2500 ml.

Maximal dygnsdos:

Upp till 40 ml per kg kroppsvikt per dygn, vilket motsvarar 6 mmol natrium per kg kroppsvikt. Ökad vätskeförlust (t.ex. på grund av feber, diarré, kräkningar) ska ersättas i enlighet med volym och sammansättning av de förlorade vätskorna.

Vid behandling av akut volymbrist, såsom hotande eller manifest hypovolemisk chock, kan högre doser ges, t.ex. genom tryckinfusion.

Infusionshastighet:

Infusionshastigheten beror på den enskilda patientens tillstånd (se avsnitt 4.4).

Äldre patienter

I regel kan samma dos som för andra vuxna ges, men försiktighet ska iakttas om patienten har andra sjukdomar, såsom hjärtsvikt eller njursvikt, vilka ofta är förknippade med hög ålder (se avsnitt 4.4).

Pediatrisk population

Dosen ska anpassas efter det individuella behovet av vatten och elektrolyter samt efter patientens ålder, vikt och kliniska tillstånd.

Vid svår dehydrering rekommenderas en bolusdos på 20 ml/kg kroppsvikt den första behandlingstimmen.

Det totala dagliga vätskeintaget ska beaktas vid administrering av lösningen.

Vehikellösning

Då Natriumklorid B. Braun används som vehikellösning beror doseringen och infusionshastigheten huvudsakligen på egenskaperna och doseringsschemat för tillsatsen.

Administeringssätt

Intravenös användning.

Vid tryckinfusion av lösning förpackad i en flexibel behållare måste behållare och aggregat tömmas på luft innan infusionen startar.

4.3 Kontraindikationer

Natriumklorid B. Braun ska inte ges till patienter med följande tillstånd:

- överhydrering
- svår hypernatremi
- svår hyperkloremi.

4.4 Varningar och försiktighet

Särskild klinisk övervakning krävs vid påbörjande av alla intravenösa infusioner. Klinisk bedömning och periodiska laboratorieundersökningar kan vara nödvändiga för att övervaka förändringar i vätskebalans, elektrolytkoncentrationer och syra-basbalans under långvarig parenteral behandling, eller i situationer där en sådan bedömning krävs p.g.a. patientens tillstånd eller administreringshastigheten.

Om snabb infusion av Natriumklorid B. Braun krävs ska kardiovaskulär och respiratorisk status övervakas noga.

Natriumklorid B. Braun ska ges med försiktighet vid följande tillstånd

- hypokalemia
- hypernatremi
- hyperkloremi
- hyperaldosteronism
- störningar där begränsning av natriumintag är indicerat såsom hjärtsvikt, generaliserat ödem, lungödem, hypertoni, preeklampsi
- svår njursvikt.

För att förhindra utveckling av osmotiskt demyeliniseringssyndrom ska ökningen av natriumkoncentrationen i serum inte överstiga 9 mmol/l/dygn. Som en allmän rekommendation är en korrigeringshastighet på 4–6 mmol/l/dygn lämplig i de flesta fall, beroende på patientens tillstånd och samtidiga riskfaktorer.

På grund av risken för natrium- och vätskeretention ska Natriumklorid B. Braun användas med försiktighet hos patienter som får kortikosteroider eller kortikotropin.

Pediatrisk population

Prematura eller fullgångna spädbarn kan hålla kvar för mycket natrium på grund av utvecklad njurfunktion. Till prematura eller fullgångna spädbarn ska därför upprepade infusioner av natriumklorid endast ges efter att natriumkoncentrationen i serum har bestämts.

Äldre patienter

Vid val av typ av infusionsvätska och infusionsvolym/infusionshastighet för en äldre patient bör man ta hänsyn till att äldre patienter oftare har hjärt-, njur-, lever- och andra sjukdomar eller använder andra läkemedel.

Generellt sett bör försiktighet iakttas vid val av dos till äldre patienter, eftersom det är känt att natriumklorid i avsevärd utsträckning utsöndras via njurarna, och patienter med nedsatt njurfunktion kan löpa ökad risk för toxiska reaktioner på läkemedlet. Eftersom nedsatt njurfunktion är vanligare hos äldre patienter bör försiktighet iakttas vid val av dos. Njurfunktionen kan behöva övervakas.

4.5 Interaktioner med andra läke medel och övriga interaktioner

Läkemedel som orsakar retention av natrium

Samtidig användning av läkemedel som orsakar retention av natrium (t.ex. kortikosteroider, kortikotropin, icke-steroida antiinflammatoriska läkemedel) kan leda till ödem (se avsnitt 4.4).

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Det finns begränsad mängd data från användningen av Natriumklorid B. Braun i gravida kvinnor. Dessa data visar inga direkta eller indirekta skadliga reproduktionstoxikologiska effekter.

Försiktighet ska dock iakttas vid preeklampsi (se avsnitt 4.4).

Amning

Natriumklorid B. Braun kan användas under amning.

Fertilitet

Inga tillgängliga data.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Natriumklorid B. Braun har ingen effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner.

4.8 Biverkningar

Biverkningarna presenteras efter fallande frekvens enligt följande: mycket vanliga ($\geq 1/10$), vanliga ($\geq 1/100$, $< 1/10$), mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000$, $< 1/100$), sällsynta ($\geq 1/10\ 000$, $< 1/1\ 000$), mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$), ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data).

Centrala och perifera nervsystemet Sällsynta	central pontin myelinolys
Metabolism och nutrition Ingen känd frekvens	hypervolemi hypernatremi hyperkloremisk acidosis
Blodkärl Ingen känd frekvens	ventrombos*

Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället	reaktion vid injektionsstället* smärta vid injektionsstället* irritation vid injektionsstället* flebit vid injektionsstället* infektion vid injektionsstället* extravasation*
Ingen känd frekvens	

*Biverkningar som orsakas av administreringstekniken

De uppräknade biverkningarna, med undantag för biverkningarna som orsakas av administreringstekniken, kan förekomma vid överdosering (se avsnitt 4.9).

När natriumklorid används som lösningsmedel för injicerbara beredningar av andra läkemedel kommer sannolikheten för ytterligare biverkningar att bestämmas av tillsatsens sammansättning.

Om en biverkning uppstår ska infusionen avbrytas, patienten undersökas och nödvändiga behandlingsåtgärder vidtas. Spara den återstående vätskan för undersökning.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till:

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Symtom

Överdosering av Natriumklorid B. Braun kan orsaka hypernatremi, hyperkloremi, hyperhydrering, akut volymöverbastning, ödem, hyperosmolaritet av serum och hyperkloremisk acidosis.

Hos patienter med kronisk hyponatremi kan en snabb ökning av natriumkoncentrationen i serum leda till osmotiskt demyeliniseringssyndrom (se avsnitt 4.4).

De första tecknen på överdosering kan vara törst, förvirring, svettning, huvudvärk, svaghet, sömnighet eller takykardi. Vid svår hypernatremi kan hypertoni eller hypotoni, respirationssvikt eller koma förekomma.

Behandling

Beroende på störningarnas svårighetsgrad vidtas följande åtgärder: omedelbart avbrytande av infusionen, administrering av diuretika tillsammans med kontinuerlig övervakning av elektrolytkoncentrationen i serum, korrigering av rubbningar i elektrolyt- och syra-basbalansen. Dialys kan vara nödvändigt vid svåra fall av överdosering eller vid förekomst av oliguri eller anuri.

Behandling av hypernatremi kräver vanligen ersättning av fritt vatten. Natriumkoncentrationen i plasma bör korrigeras långsamt. Vid svår hypernatremi kan hypoton eller isoton saltlösning eller 5-procentig (50 mg/ml) glukoslösning ges intravenöst för att återställa normal natriumkoncentration i plasma med en korrigeringshastighet för natrium om högst 0,5 mmol/l per timme.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Lösningar som påverkar elektrolytbalansen, elektrolyter, ATC-kod: B05BB01

Verkningsmekanism

Natrium är den främsta katjonen i det extracellulära rummet och reglerar tillsammans med olika anjoner det extracellulära rummets storlek. Natrium är en av de huvudsakliga mediatorerna av bioelektriska processer i kroppen. Klorid är den främsta osmotiskt aktiva anjonen i det extracellulära rummet.

En ökning av kloridkoncentrationen i serum leder till ökad utsöndring av vätekarbonat via njurarna. Administrering av klorid ökar således surheten.

Farmakodynamisk effekt

Kroppens natriumkoncentration och vätskemetabolism har ett nära samband. Så snart natriumkoncentrationen i plasma avviker från den fysiologiska natriumkoncentrationen påverkas kroppens vätskestatus.

När kroppens natriumkoncentration ökar minskar innehållet av fritt vatten i kroppen, oberoende av osmolaliteten i serum.

En 0,9-procentig natriumkloridlösning har samma osmolaritet som plasma. Administrering av en sådan lösning leder i första hand till en påfyllning av det interstitiella rummet, som utgör ca 2/3 av hela det extracellulära rummet. Endast 1/3 av den administrerade volymen stannar kvar i det intravaskulära rummet. Därför har lösningen endast en kortvarig hemodynamisk verkan.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption

Eftersom lösningen administreras genom intravenös infusion är biotillgängligheten 100 %.

Distribution

Kroppens totala natriumkoncentration är cirka 80 mmol/kg (5600 mmol), varav cirka 300 mmol finns i intracellulär vätska vid en koncentration på 2 mmol/l och 2500 mmol är lagrad i ben. Cirka 2 mol finns i extracellulär vätska vid en koncentration på cirka 135–145 mmol/l (3,1–3,3 g/l).

Hos vuxna är kroppens totala kloridkoncentrationen cirka 33 mmol/kg. Kloridkoncentrationen i serum är 98–108 mmol/l.

Metabolism

Även om natrium och klorid absorberas, distribueras och utsöndras finns det i strikt bemärkelse ingen metabolism.

Natriumbalansen och vätskebalansen regleras huvudsakligen av njurarna. Tillsammans med de hormonella kontrollmekanismerna (renin-angiotensin-aldosteronsystemet, antidiuretiskt hormon) och det hypotetiska natriuretiska hormonet har de huvudansvaret för att bevara volymen i det extracellulära rummet konstant och reglera dess vätskesammansättning.

Klorid byts i tubulisystemet ut mot vätekarbonat och deltar på så sätt i regleringen av syra-basbalansen.

Eliminering

Natrium- och kloridjoner utsöndras i svett, i urinen och i mag-tarmkanalen.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Det finns inga prekliniska data av relevans för den kliniska säkerhetsbedömningen utöver vad som redan beaktats i övriga avsnitt av produktresumén.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälvpämmen

Vatten för injektionsvätskor.

6.2 Inkompatibiliteter

När produkten ska blandas med andra läkemedel måste hänsyn tas till eventuella inkompatibiliteter.

6.3 Hållbarhet

Oöppnad förpackning

Plastbehållare av polyeten (Ecoflac Plus) och glasflaskor: 3 år
Ecobag plastbehållare 250 ml, 500 ml, 1000 ml: 2 år
Ecobag plastbehållare 100 ml: 20 månader

Öppnad förpackning

Ej relevant. Se även avsnitt 6.6.

Produkten ska användas omedelbart efter öppnandet (se avsnitt 6.6).

Efter spädning eller inblandning av tillsatser

Ur mikrobiologisk synpunkt ska produkten användas omedelbart. Om den inte används omedelbart är förvaringstid och förvaringsvillkor före användning användarens ansvar och ska normalt inte överstiga 24 timmar vid 2–8 °C, om inte spädningen ägt rum under kontrollerade och validerade aseptiska förhållanden.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Inga särskilda förvaringsanvisningar.

Förvaringsanvisningar för läkemedlet efter spädning finns i avsnitt 6.3.

6.5 Förpacknings typ och innehåll

Glasflaska 20 x 100 ml, 10 x 250 ml, 10 x 500 ml och 6 x 1000 ml.
Ecoflac Plus-plastbehållare (LD-polyeten) 20 x 50 ml, 20 x 100 ml, 10 x 250 ml, 10 x 500 ml och 10 x 1000 ml.

Ecobag-plastbehållare med skyddsomslag av plast (PA/PP eller PP/PP (endast 100 ml)): 20 x 100 ml, 20 x 250 ml, 20 x 500 ml och 10 x 1000 ml.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Förpackningarna är endast avsedda för engångsbruk. Kassera förpackningen och eventuellt oanvänt innehåll efter användning.

Får endast användas om lösningen är klar och färglös samt om förpackningen och dess förslutning inte visar tecken på skada.

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

B. Braun Melsungen AG
Carl-Braun-Strasse 1
34212 Melsungen
Tyskland
Postadress:
34209 Melsungen, Tyskland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

11889

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 4.12.1995

Datum för den senaste förnyelsen: 4.3.2011

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

26.8.2020